

Історія школи с. Подорожне

На лівому березі синьоокої Свічі серед буйної зелені розкинулось наше Подорожне або Баличі Подорожні (за іменем колишнього власника п. Тадея Балицького).

Рік заснування – приблизно 1386.

Село вперше згадується в письмових джерелах 1464 року. Під час визвольної війни українського народу (1648 – 1654 рр.) тут відбувалися активні виступи селян. Поблизу села виявлено клад ливарника (бронзові знаряддя праці, зброю), прикраси епохи пізньої бронзи (X ст. до н.е.)

Будинок культури, середня школа, ряд магазинів, сільська рада, відділ зв'язку, церква – таким є лише центр нашого сучасного села Подорожне, а ще ж – амбулаторія, дитсадок, клуб...

А старожили ще пам'ятають часи, коли у селі не було ні крамниці, ні молочарні. Згадують і про школу... Піклування про дітей у всі часи для наших людей було святою справою. Всі батьки хотіли, щоб їхні діти навчились грамоти. Для цього будували, хоч і невеликі, школи. Будівля школи, як пам'ятають найстарші жителі села, була збудована громадою на тому місці, де зараз знаходиться садиба колишніх жителів Іванкових.

Це був невеликий будинок, покритий гонтами. 4 класні кімнати. В одній із них жив вчитель і водночас директор школи – Єлевич Григорій. Навчати дітей не кожен мав змогу, оскільки за «науку» треба було платити. А селяни жили бідно.

На початку ХХ ст. школа була польська, тому майже всі вчителі були поляками. Директор Гела Володимир вчив історію, був людиною суворою, за найменшу провину жорстоко карав. Шкільних предметів було небагато: *арифметика, каліграфія, природа, історія, релігія, польська та українська мови, географія, малювання, ручна праця, співи*. Арифметику викладала Омінська Галина (з 1939 по 1941рр. була директором школи), релігії вчив місцевий греко-католицький священник о. Іван Тимків, мови – п. Шолтес. При школі священником був організований хор. Збереглися фотографії тих часів. (Додаток №1) Навчальні предмети викладались польською мовою. Свідоцтва про освіту теж видавались на польській мові. (Додаток №2. Зразок свідоцтва.)

У 1935 р. школа перейшла на трьохкласну, а в наступному – 1936, оскільки школярів побільшало, було збудовано нову – у центрі села. Після 1939 р. навчання у школі ведеться рідною мовою. У нелегкі 1941 – 1944рр. директором школи працює Бортник Олександр. У цей час школа стає 4-річною. Будівництво школи недовершено. Викінчений був тільки перший поверх, хоч громада запланувала більше...

Після того, як в 1944р. Бортника вбили, посаду директора зайняв Іванців. У школі відкривають екстернат для людей, що виявили бажання здобути семирічну освіту.

З 1945 по 1951 рік директором школи працює Гуляк Михайло Олександрович. Збереглися Фотографії тих часів. (Додаток №3.)

З 1951 по 1960р. директором школи працює Чабанович Олександр (вчитель історії).

У 1950 році у Великих Дідушичах відкрили 8-ий клас. Для того, щоб одержати середню освіту, учні нашої школи змушені продовжувати навчання в цій школі. З 1950 по 1953 рік в Дідушицькій середній школі навчалися такі учні нашого села: Пиндзин Розалія, Гребінь Оксана Миколаївна, Мельник Зеновій Іванович, Фридрих Федір.

З 1951 по 1954 р. – Гаркот Теодор Степанович, Рисин Михайло Миколайович, Пак Володимир Петрович. (Додаток №4)

У 1955 році у нашій школі відкривається восьмий клас середньої школи. І в 1958р. вперше атестат про середню освіту отримали такі учні: Купець Іван Васильович (у майбутньому директор нашої школи), Судук Ольга Петрівна, Шпарій Володимир Дмитрович, Пак Олексій Павлович, Чабан Софія Григорівна, Ростоцький Іван Васильович, Пак Теодор Олексійович, Сербін Василь, Возняк Степан, Любенко Ганна Кирилівна, Шайного Іван Якович, Холошнецький Петро Васильович, Гнидин Ярослав Степанович, Штунда Василь Степанович, Рибак Йосип Іванович.

З 1961 по 1964 р. директором школи працює Кушнір Микола Степанович. Відкривається в школі екстернат для старших людей, які виявили бажання здобути середню освіту.

З 1964р. по сьогоднішній день школою керували:

- Гриців Степан Михайлович (1964 – 1971) - директор;
- Данилишин Микола Іванович – заступник директора;
- Купець Іван Васильович (1971-1978)- директор;
- Бляхар Катерина Дмитрівна – заступник директора;
- Гаркот Теодор Степанович (1978-1981) – директор;
- Бляхар Катерина Дмитрівна – заступник директора;
- Чапкайло Леонід Іванович (1981 – 1992) – директор;
- Шайнога Дана Миколаївна – заступник директора;
- Гавдей Ярослав Ілліч (1992 – 1997) – директор;
- Купець Зеновія Олексіївна – заступник директора;
- Кравчик Олег Михайлович ((1997 – 2002) – директор;
- Сливчук Марія Іванівна – заступник директора;
- Сливчук Марія Іванівна (2002 – 2004) – директор;
- Матійчук Любов Антонівна – заступник директора;
- Шайнога Дана Миколаївна (2004 -...) – директор;
- Матійчук Любов Іванівна – заступник директора.

У 1983 році було збудовано нову школу, в якій ми навчаємося сьогодні.

На Стрийщині у 80-ті роки існувала добра традиція: щороку відкривати соціально-культурний комплекс. Так було і в Подорожному. За рекордно короткий термін було здано в експлуатацію середню школу. Працювали всі: учні, батьки, вчителі. 1 вересня 1983 року пролунав Перший дзвінок у новозбудованій школі. Свято було урочисте, багатолюдне... (Додаток №5)

У Подороженській середній школі працюють знаючі, досвідчені педагоги, які дають учням глибокі, ґрунтовні знання. Учителі школи беруть активну участь у районних методичних об'єднаннях, їх запрошують у вищі навчальні заклади приймати вступні іспити в абітурієнтів. У 1984 р. Купець Зеновія Олексіївна учитель-методист української мови та літератури була запрошена членом екзаменаційної комісії Дрогобицького державного педагогічного інституту ім. Івана Франка.

З року в рік серед випускників школи є сильні учні які одержують атестати з відзнаками.

У 2008 році школа відзначала подвійний ювілей: 50-ий випуск від дня заснування середньої школи та 25-річчя новозбудованого приміщення.

Цього ж року серед випускників Подороженської школи було вісім медалістів: 5 із золотою, 3 – зі срібною. Учні підтвердили свої знання, коли склали тести ЗНО. Стали студентами вищих навчальних закладів.

У 2010 році випускники нашої школи стали найкращими серед шкіл району набравши найбільшу кількість балів у ЗНО. Школа була нагороджена грамотою.

Зараз у школі навчається 224 учнів. Це не тільки учні села Подорожного. Кожного року 5, 10 класи поповнюється дітьми із навколишніх сіл: Лотатник, Сихова, Зарічного.

В школі працює 30 вчителів. З них вищу категорію присвоєно – 11 вчителям, 1 категорію – 8 вчителям, 2 категорію – 4 вчителям, 5 вчителів – спеціаліст. Саме наявність великої кількості спеціалістів говорить про те, що педагогічний колектив поповнюється молодими вчителями. А п'ятьом учителям присвоєно звання «старший учитель». Грамотами МО України нагороджено 5 вчителів, грамотами облво - 8 вчителів, райво – 9 вчителів. Близько 70 % відсотків педагогічного колективу – випускники рідної школи.

Незважаючи на матеріальну скруту, школа вчасно відремонтована, в ній тепло, затишно, привітно. Працює комп'ютерний клас, оснащений найсучаснішою комп'ютерною технікою.

Мати – школа скликає до свого лона усіх своїх дітей – випускників. Вона не згубила тепла, доброти і стоїть у чеканні.